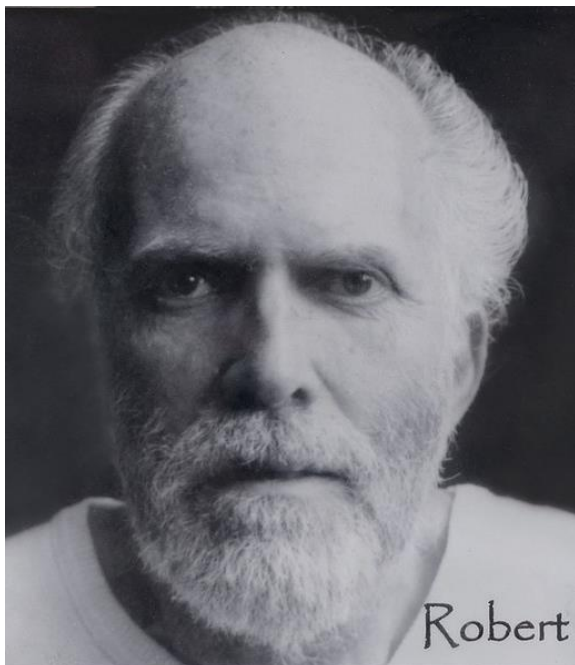

Korespondence mezi Rudolfem Skarnitzlem a Robertem Adamsem

Robert Adams

Rudolf Skarnitzl

zveřejněno na www.rudolfskarnitzl.cz

V roce 1996 proběhla krátká korespondence, výměna tří dopisů z každé strany, mezi Rudolfem Skarnitzlem (který zde místo svého křestního jména používá svoji přezdívku „Rolf“) a Robertem Adamsem. Následuje překlad dochovaných dopisů.

1. dopis: Rolf -> Robert

Praha,
6. března 1996

Óm Namó Bhagavaté Šrí Arunáčala Ramanája

Milý Roberte,
úvodem svého dopisu bych se rád omluvil za svoji angličtinu, přesto doufám, že mému psaní budete rozumět.

Dovolte mi se nejprve představit. Jmenuji se Rolf Skarnitzl, narozen v roce 1925, žiji v Praze, v České republice, jsem bývalý magistr farmacie, nyní v důchodu. Jógu praktikuji od roku 1948 a cestou Bhagavána jdu od roku 1980.

Naši dobří přátelé z Londýna, Alan Jacobs a Jane Adamsová, které jsem potkal v roce 1994, mi pravidelně posílají jejich skvělý časopis *Self Enquiry* a zde jsem se dozvěděl o vašich svatých *satsanzích*, které pořádáte. Od nich jsem dostal i vaši adresu. Vaše *satsangy* považuji za opravdové a přínosné, takže jsem je začal překládat pro své české přátele, kteří jdou cestou Šrí Ramany. Míváme pravidelná setkání každé druhé úterý a každé tři měsíce pak tří denní *satsang*. Na setkáních tyto *satsangy* čteme a jsme nesmírně šťastní, že se můžeme takto podělit o vaše slova moudrosti. Považujeme to za Milost Bhagavána.

Každý musí v životě projít tím, čím má, a stejné je to i u mě. V minulých letech jsem napsal pár knih a článků o józe. Nyní dokončuji svoji poslední knihu, nazvanou *Úvod do filozofie a praxe jógy*, v níž závěrečnou kapitolu tvoří *vičára* (zkoumání) podle Šrí Bhagavána.

V souvislosti s filozofickou částí knihy bych rád vyřešil problém, který mi už několik let leží v hlavě, když předpokládám, že jste jediný člověk, který by mi mohl pomoci.

V knize *Maháříšihho evangelium*, v první knize, v 5. kapitole *Pravé Já a individualita* je napsáno: „...Přesně tak je tomu i ve smrti, kdy se osobnost člověka s jeho *samskárami* neztrácí ... a takto se znovunarodí *džíva* (jedinec)“.

Vidíme jedince, jak se znovuzrozuji, mentálně a duchovně rostou. Někteří lidé jsou duchovně jen málo vyvinutí, někteří více a pár je jich zralých a jsou schopní sledovat jejich cestu k osvobození. Co je tento vývoj? Co v lidech roste, zraje a mění se? Co se stává duchovně zralým a je přeneseno do nové individuality. Co přenáší, co je nosičem, přepravcem získané duchovní kvality z jednoho života a stěhuje se do nového života jedince?

Prozatím se domnívám, že by to mohla být *vidžnanamaja kóša* (intelekt, zahalující *átman*). Ale slyšel jsem dokonce názor, že *ahamkára* (ego, já-myšlenka) může nějak měnit svoji kvalitu.

Prosím o soucit, abyste ve vaší odpovědi nepoužil nepřemožitelnou Bhagavánovu zbraň (*Bhagaván často na dotazy stoupenců odpovídal protiotázkou – Kdo je ten, kdo se ptá/má nějaký problém? Pozn. Překl.*) Věřte mi prosím, že tohle není dopis napsaný ze zvědavosti. A už vůbec se nejedná o pochybnosti ohledně *advaity*. Není to problém cesty. Je to filozofický problém a já ho vnímám jako důležitý.

Budu velmi, velmi šťasten, pokud na moji otázku odpovíte. Děkuji vám za vaši laskavost.

Modlím se za stálou milost Bhagavána.

S vřelým pozdravem, v úctě a lásce

Rolf Skarnitzl

2. dopis: Robert -> Rolf

Sedona, USA,
23. března 1996

Milý Rolfe,

dostal jsem váš velice zajímavý dopis a chci vám za něj poděkovat. Jsem rád, že jste v kontaktu s Alanem Jacobsem a Jane Adamsovou.

Vaše otázky jsou položeny z perspektivy jedince. Ale když jedinec ve skutečnosti neexistuje (*je zdánlivý, jen se jeví jako jedinec – pozn. překl.*), pak kde jsou otázky? Všechny filozofické otázky jsou součástí iluze (*máji*) a v ní debata nikdy neskončí. Jak by vás odpověď na vaše otázky mohla přivést blíž k Já (Self), k Já, kterým již jste? Podobné debaty jen vykrmují mysl. Jakákoli odpověď, poskytnutá k uspokojení mysli, nemůže být pravdivá. Odpověď na jakoukoli otázku nemůže být nikdy na stejné úrovni jako otázka, protože taková odpověď jen posiluje falešný názor, že jste tělo, jakýsi jedinec, který je spoutaný, omezený a snaží se být svobodný. A protože tento postoj je od počátku nepravdivý, pak jakékoli otázky či problémy, vycházející z této prvotní představy individuality, jsou také nepravdivé.

Nic k řešení tu není. Není tu nic k porozumění. Není ničeho k dosažení. Musíte jít ke kořenu. Kořenem je já-myšlenka. Tažte se na ni. Zkoumejte zdroj této představy: „Ke komu tyto otázky přicházejí?“ „Ke mně.“ „Kdo jsem já. Co je ono „mně“? Odkud tato myšlenka přichází?“ Neočekávejte nějakou odpověď. Jen si trpělivě položte tuto otázku vždy, když vyvstávají myšlenky. Slouží to k utišení nepokojné mysli. Děláte-li to uvolněným, ale bdělým způsobem, všimnete si, že se prodleva mezi myšlenkami zvětšuje. Uvědomujte si tento prostor mezi vašimi myšlenkami. To je vaše pravá – neposkrvněná podstata – beztvaré, čisté Uvědomění. Září jako slunce, jen mračna myšlenek jej zdánlivě stíní.

Zdánlivá mysl musí zemřít. Způsob, jak to udělat, je zkoumání jejího zdroje. Kam během spánku odchází vaše tělo a mysl? Mizí, ale přestáváte snad vy existovat? Ne. Proto jste to Vědomí, které překračuje bdění, snění a hluboký spánek.

Pokud zkoumání nezvládnete, odevzdejte mi své myšlenky. Řekněte: „Vezmi si je, Roberte!“

Naprosto se odevzdejte svému vlastnímu Já. Ve všem svému Já důvěřujte. Uvědomte si, že jste se nikdy nezrodil a že nemůžete nikdy zemřít. Že jste věčné Štěstí, věčný Mír.

Óm, Šánti, Óm

Ve světle a lásce Jednoty

Robert Adams

3. dopis: Rolf -> Robert

dopis se nezachoval

4. dopis: Robert -> Rolf

Sedona, USA,
15. dubna 1996

Milý Rolfe,

dostal jsem váš upřímný dopis a jsem rád, že vám mohu pomoci porozumět, co vlastně vaše otázky jsou a odkud přicházejí.

Začnu obehnanými slovy: dokud věříte v mysl, tak budete mít stále otázky jako ty, které byly ve vašem dopise.

Když se narodíme do tohoto světa, máme, takříkajíc, karmu k odžití. Sledujeme-li duchovní cestu a zcela se odevzdáme praxi, povede nás to nakonec k našemu probuzení do jediného Já (Self).

Žádáte odpovědi na otázky, které vám zrovna teď běží hlavou. Nejdříve zjistěte, kdo tyto otázky pokládá, a když to uděláte, už tu nebude potřeba se ptát. Otázky jen uspokojují mysl a intelekt. Nepomáhají člověku k probuzení. Jen když je to všechno zahozeno, tak se začnete probouzet a vidíte nicotnost otázek. Protože jste se však ptal s naprostou upřímností, dám vám odpovědi, které vás možná uspokojí, možná ne.

To, co se v člověku vyvíjí, roste, zraje a mění se, je jeho pochopení toho, čím je. Čím dříve dokáže opustit přesvědčení, že je na tělo vázaná mysl, tím dříve si uvědomí, čím je. Žil jste tu už mnoho životů a teď je čas být k sobě upřímný a zjistit, čím jste. To je to, co hledáte.

Rodíme se s tendencemi z minulých životů, které musí být naplněny. Jsou životy, životní etapy, kdy se tyto touhy nenaplní. Přesto však (*naplnění těchto tendencí – pozn. překl.*) nepřináší trvalé uspokojení. Tehdy začneme hledat odpovědi. Naše hledání, čím jsme, nás z těchto tendencí vyvádí. Tendence slábnou a slábnou.

Naší skutečnou podstatou je vědomí. Ono nezraje, nevyvíjí se. Prostě JE. Vše je Vědomí. Když se člověk probudí ke své skutečné podstatě, která je Vědomím, nebude nikoho, kdo by o tom mluvil.

Takže vidíte Rolfe, jak jsou všechny tyto otázky bezvýznamné. Jak jsem už říkal – nejdůležitější ze všeho je zjistit, kdo jste. Guru nebo učitel pouze ukazuje cestu. Úsilí po ní jít už musí být vaše.

Jak říká Ramana: „Dokonce ani ve smrti nevymizí individualita člověka s jeho *samskárami*. A tak se *džívové* (jedinci) znovu rodí,“ aby se každým životem o krůček přiblížili Světlu.

Přestaňte s tím, co děláte. Nedovolte mysli, aby se stala vaším pánem. Věřte v proud Vědomí, který zná cestu.

Venku hledáme odpovědi, které leží uvnitř. Ty mohou být poznány jen v Tichu.

Pravda je jen Jedna a vy jste To.

V lásce a světle Jednoty

Robert Adams

5. dopis: Rolf -> Robert

(zachoval se jen koncept dopisu, originál mohl být odeslán koncem června 1996)

Milý Roberte Adamsi,

úvodem bych rád vyjádřil svůj dík za váš laskavý dopis. Váš osobní zájem mnou skutečně pohnul. Zvláště chci poděkovat za požehnání, které cítím při čtení vašich slov. Bylo to to samé, co jsem cítil i v přítomnosti Šrí Annamalai svámího.

Musím se omluvit za opožděnou odpověď na váš milý dopis, ale už dlouhou dobu mám málo času. Musel jsem dodržet termíny pro vydání nové knihy. A navíc, napsat vám dopis, Roberte, není jednoduché. Omluvte prosím proto i moji nepřesnou angličtinu.

Tento dopis je trochu delší. Nechci, aby vás obtěžoval, ale potřebuji vyjasnit možná nedorozumění. Dovolte mi nejdříve pár osobních poznámek. Duchovní cestě se věnuji od roku 1947. Mnoho let důkladně studuji knihy a texty o Védántě, józe, filozofii *sánkhja*. Na duchovní témata jsem napsal nějaké knihy a články.

Od roku 1980 už jdu definitivně za hlasem Šrí Bhagavána. Loni, když jsem byl poprvé v Tiruvannamalai, jsem se tu několikrát setkal se Šrí Ananamalai svámím. Z jeho hlubokého pohledu, podivuhodného úsměvu a jemného doteku jsem pocítil jeho milost a požehnání. Přihodilo se to jen čtyři týdny předtím, než odložil svůj fyzický obal. Uctívám ho a miluji ho jako hlasatele a služebníka Šrí Bhagavána, který mě přivolal k Arunáčale, když se tato cesta k hoře stala zdaleka největší událostí mého života.

Od počátku bylo mé studium požehnáno Pánem. Od svých chlapeckých let jsem si hluboce přál poznat, co je skutečná Pravda. Co je zdání a co je skutečné. Od roku 1947 se snažím vyjasnit, jak *guny* ovlivňují lidské chování – naše charaktery. Otázky jako – jak *guny* fungují, kde v mysli působí a jak – jsem řešil intenzivním vnitřním pozorováním. Nejvíce práce jsem si dal s klasifikací tendencí *radžas*, který představuje kompletní paletu světských zájmů. Zjistil jsem, proč tendence přinášejí jen omezené štěstí, uspokojení a radost, na rozdíl od trvalého štěstí Já – zdroje těchto tendencí.

Požehnáním Pána jsem ve všech těchto filozofických problémech uspěl. Studium *gun* jsem vydal v roce 1994 (*knížekčka: Poznáváme své já – pozn. překl.*). Nyní je pod titulem *Towards knowing oneself* přeloženo do angličtiny. Adam Jacobs a Jane Adamsová mi s překladem velmi pomohli. Dělal jsem rešerši, ale nikde jsem nedokázal podobnou studii najít.

Z celého srdce obdivuji Boha a jsem ohromen jeho nesmírnou moudrostí, kterou vyjevuje ve všem, co vnímáme. Jsem přesvědčen, že vše je správně a na svém místě. Se světem není nic v nepořádku. Vše je obratně a dokonale zařízeno. Skrze všechny tyto jeho zázraky Bůh láká a vábí ty, kdo jsou díky Jeho Milosti již zralí a mají uši a oči k tomu, aby vnímali Jeho melodii nejvyšší Pravdy – věčné a nekonečné – která je ukrytá ta veškerým pohybem a projevem.

Uvědomuji si, jak je všechno dokonalé, určitým způsobem logické a důvtipné. A nemohu si pomoci, ale jsem přesvědčený, že mnoho z vnějších věcí je nějak vysvětlitelných a představitelných. Konec konců – veškeré projevení pochází ze svrchované Pravdy a ani *mája* (iluze) nedokáže zakrýt vůni Pána – pravého Já. Z Milosti Bhagavána se mi dostává mnoho poznání. Nesmírně si jej vážím a ctím jeho lidskost. Vůbec nemám pochyby. Pochybovat? O čem? Ve všem věřím Bhagavánovi.

Jeho Milostí se vyřešila i má poslední filozofická otázka, kterou jsem zmínil ve svém březnovém dopise. Byla poslední otázkou a další už nejsou. Moje otázka zněla: Co v člověku narůstá, zraje a duchovně sílí? Nic nenarůstá. To se jen neustálou podporou a rozvojem *sattvy* (harmonie), při současném rozpouštění *radžas* (tužeb) a *tamasu* (nevědomosti) stává mysl více čistou, tichou a nevyrušitelnou. Trvalým zvyšováním *sattvy* se do popředí stále více dostává Vědomí a přebírá vládu. Zralá mysl je ta, kde převládá *sattva*. Je to záležitost čistoty. Rostoucí *sattva* umožňuje, aby se

mysl více prozářila Vědomím, která tak dominuje a vede život *sádhaka* (usilujícího). To je růst. To je duchovní zralost. Je to úroveň *gun*, která přináší či přivádí tělo do nového života. Celá *sádhana* (duchovní cesta) je záležitostí *sattvy*.

K mé praxi – snažím se provádět sebezkoumání kdykoli, když jsem toho schopen. Dá se říci, že je to příjemná praxe. Více než 12 let pociťuji proud Vědomí. Od mé návštěvy Tiruvannamalai se praxe zásadně změnila a do určité míry nyní pokračuje „samospádem“. Tomuto proudu Vědomí jsem bezvýhradně oddán.

Celý tento dopis byl zřejmě také součástí mé *sádhany*. Potřeboval jsem odpověď na otázky z mé poslední knihy: Úvod do filozofie a praxe jógy. Korunou této knihy je *Cesta sebezkoumání podle Šrí Ramany Mahárišiho* s kapitolou *Vědomí*. Knihu jsem nyní dokončil a předal vydavateli. Povinnost je završena. Bylo to vykonáno ve jménu Bhagavána a nyní jsem volný.

Přeji všem Milost Bhagavána!

S láskyplným pozdravem a v úctě

Rolf Skarnitzl

6. dopis: Robert -> Rolf

Sedona, USA,
11. července 1996

Milý Rolfe,

děkuji vám za váš krásný, přemýšlivý dopis.

Není tu nic k řešení, nic k chápání. Nejste osobou. Není tu nic takového, jako nějaká osoba. Ona takzvaná osoba je pouhou myšlenkou v mysli Boha. Popravdě – dokonce ani takhle to není. Existuje jedině čisté Uvědomění, Vědomí – bezforemné, nezrozené, věčné a to je to, co jste. Může to zdánlivě se jevící mysl nějak pochopit? Nemůže. Konečné nemůže nikdy pochopit nekonečné. Mysl neexistuje.

Právě teď jste svobodný. Vždy jste byl. Absolutně nic nemusíte pouštět, nic překonávat, ničeho dosahovat. Nemáte žádné *samskáry*, žádné problémy, žádnou karmu. Cokoli se zdánlivě děje vaší mysli a tělu, nemá s vámi nic společného. Když tomu skutečně takto porozumíte, jste navždy svobodný.

Stálým, trpělivým sebezkoumáním hledejte Zdroj mysli, Zdroj já-myšlenky. Když je mysl tichá, záříte v celé své slávě. Buďte svým Já a buďte šťastný.

V Jednotě

Robert Adams

